

Vår dato: 05.12.2019
Deres dato: 24.10.2019
Vår referanse:
Deres referanse: 19/5821-1

Til
Nærings- og fiskeridepartementet

Vedr. høring - utkast til forskrift om kapasitetsøkning i norsk lakse- og ørretoppdrett 2019-2020

Det vises til Nærings- og fiskeridepartementets høringsnotat av 24. oktober 2019 med utkast til forskrift om kapasitetsøkning i norsk lakse- og ørretoppdrett 2019-2020

Sjømat Norge oppfatter forslaget til forskrift om kapasitetsøkning i all hovedsak å være en videreføring av den praksis som ble etablert i 2017, og organisasjoner viser til og holder fast på de innspillene som ble gitt i forbindelse med høringen den gang.

Havbruksnæringen reguleres nå etter et trafikklyssystem som skal premiere de bedrifter som driver i områder som gis fargen grønt. Hvis ordningen med trafikklys skal fungere etter hensikten må bedrifter som har bidratt til at et område blir grønt gis mulighet til å kjøpe majoriteten av den veksten som blir gjort tilgjengelig. Det er uheldig når brorparten av tildelt vekst blir lagt ut på auksjon og selges til høystbydende, som kanskje ikke har bidratt til den kollektive innsatsen for å få området grønt. Dette vil undergrave motivasjonen for å oppfylle kravene som trafikklysordningen forutsetter for å oppnå vekst. Sjømat Norge mener derfor at hovedvekten av veksten bør selges som økt MTB på eksisterende tillatelser.

Pkt. 3.2.3 i høringsnotatet om vederlag, samt §7 forskriften fremstår som noe uklar. I høringsnotatet vises det til at «*Det skal betales vederlag for utvidelse av tillatelser til utviklingsformål. Vederlaget for slik utvidelse betales når utviklingstillatelsen konverteres til en alminnelig kommersiell matfisktillatelse.*» (vår understrekning). Lenger nede står det at «*Med andre ord, ved å ikke betale vederlaget for 2017 "mister" oppdretter 17 tonn kapasitetsutvidelse, selv om tilbudet i 2017 var på 16 tonn.*» (vår understrekning). Slik vi tolker høringsnotatet og forskriftsteksten så må innehavere av utviklingstillatelse søke om utvidelse innen fristen, men innbetalingen av denne utvidelsen skjer etter at konverteringen fra utviklingstillatelse til kommersiell tillatelse eventuelt har funnet sted. Hvis det ikke søkes om en slik utvidelse, så vil oppdretter også frasi seg retten til den mulighet for utvidelse som er gitt det aktuelle året.

I forskriften som er på høring fremgår det at alle tillatelser som er omfattet av produksjonsområdeforskriften og er innført i akvakulturregisteret per 31.desember 2019 vil være omfattet av tilbud om vekst. Som følge av at innføringen i registeret avhenger av saksbehandlingen hos fylkeskommunen er det en fare for at innføringen i registeret kan skje etter fristen 31.desember dersom tilsagnet kommer sent eller dersom fylkeskommunen ikke prioriterer saksbehandlingen raskt nok. Dette vil bidra til at det fremstår litt tilfeldig hvem som får vekst på utviklingstillatelsene. Av den grunn bør innholdet i bestemmelsen om skjæringsfrist i forskriftsutkastet § 2 siste ledd endres, slik at denne også omfatter vekst på tilsagn om utviklingstillatelser utstedt før skjæringsfristen. Et tilbud om vekst på tilsagnene vil etter Sjømat Norges syn fremme formålet med utviklingstillatelsene.

Vi antar at det står en feil i side 11 i høringsnotatet. Her står det at «*Normalutnyttelsen av en tillatelse er på om lag 1100 tonn HOG1. Omregnet til levende vekt med omregningsfaktor 1,20 blir det 1320 tonn rundvekt.*» Med de omregningsfaktorene som benyttes så vil 1100 HOG tilsvare 1320 tonn levendevekt, som MTB normal henviser til.

Departementet ber om innspill i forhold til beregning av hvor stor andel selskaps MTB som skal få vekst etter at gitt lokaliteter har oppfylt unntaksregelen. Målet bør være å beregne denne andelen korrekt, slik at et selskap får sin rettmessige mulighet til vekst. Med dette som utgangspunkt bør dødelighet hensyntas i beregningene, som følge av at innehaveren har anvendt av sin tilgjengelig selskaps MTB for produksjon av denne fisken. Og som det vises til i høringsnotat så kan det forekomme høy dødelighet som følge av uforutsette hendelser. En mulig tilnærming til dette er at det settes normtall for beregning av dette for «normal» drift, men at det i regelverket legges til rette for skjønnsmessige vurderinger når særskilte forhold tilsier at normtallet gir et uriktig bilde av hvor mye av selskaps-MTBen som er benyttet til produksjonen på en gitt lokalitet.

Vennlig hilsen
Sjømat Norge

Geir Ove Ystmark
Adm. Dir.

Jon Arne Grøttum
Direkør havbruk